

Titel: Udrag fra Derved bliver det!

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-dbd-kom-shoot-dbd-4004.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **enhver »Æskulap« ... giver fra sig i en Avis** : sigter til den krasse artikel mod SK, der stod i *Kjøbenhavnsposten*, nr. 300, den 24. dec. 1854: »Man har i denne Tid det interessante Phænomen, at see Folk offentlig i Bladene undre sig over, at det er gaaet S. Kierkegaard saaledes som 'Fædrel.' imandags viser, at det er gaaet ham. Det undrer Undertegnede, at man kan undre sig derover. Det er jo nemlig *den ene* af de tvende *eneste mulige* Changer, som er indtruffen med S. K. Da han var kommen til det for Tænkeren særdeles pikante Resultat: *credo quia absurdum est* [lat., jeg tror, fordi det er absurd], laae det jo klart for Dagen, at Conseqventsen kunde tænkes paa to Maader: han maatte enten 1) komme til at *omsætte* Resultatet '*credo quia absurdum est*' i dets negative Form: '*nego, quia absurdum est*' [lat., jeg benægter, fordi det er absurd], eller 2) hænge fast i det positive Resultat og saa *notabene selv blive omsat* fra en positiv til en negativ Størrelse, fra *original* og til – noget, som desværre paa Grund af vor Skrøbelighed og Forfængelighed ikke er sjældent – til *original*, berøvet alle dets Bogstaver med Undtagelse af tre. / Da man nu veed af to Grunde, at den første Change ikke er falden i S. K.'s Lod, nemlig 1) af ydre Criterier, idet han ikke officielt har averteret derom, hvilket jo var en Selvfølge; 2) af indre Criterier, idet man kan være overbeviist om, at saadanne Undtagelser som S. K. aldrig changere over i Regelen (og Regelen er jo nu at være Atheist og benegte, *quia absurdum est*). Da S. K. altsaa kun har den anden Change tilbage, ifølge hvilken man vælger det Absurde som sin Deel, – saa er han jo foreløbig i fuldkommen Conseqvents med sig selv (naturligviis overtage vi ikke den Forpligtelse at cavere [indestå] for ham for den kommende Tid, thi ogsaa han er jo kun et Menneske). / Vi behøve vel ikke at tilføie, at man ikke maa misforstaae os, som om vi ikke skulde beklage Biskop Mynster, at han har været saa uheldig at blive det tilfældige Medium, hvorigjennem S. K. skulde aabenbare sin Conseqvents, eller som om vi ikke skulde beklage 'Fædrel.', der ved en tilgivelig Feiltagelse er kommet til at bringe for Dagen, hvad der er hændet S. K. Vi tillade os blot at holde paa Sætningen: *pereat mundus, fiat Consequens* [lat., lad verden gå til grunde, og konsekvensen ske], dvs.: lad den rasende Achilles kun føle den Døde, og lad Bladet kun begaae et Buk [en brøler, fadæse] – naar det blot viser sig, at Conseqventsen er reddet. / Hvad S. K.'s Tankegang ved denne Leilighed angaaer, saa er den ikke saa vanskelig at gjætte, som disse Menneskers ialmindelighed er. Han har sikkert staaet for sig selv som den der underkastede sig *en Spægelse* ved at angribe Mynsters Minde. 'Jeg kunde jo sagtens skrive en grundig Bog derom,' har han tænkt ved sig selv, 'men det vilde ikke være mig Spægelse nok; nei, jeg vil skrive en Artikel, saa hensynsløs, at Folk ikke kunne [kan] andet end rase imod mig, det vil være en passende Spægelse for mig.' Man bemærker, hvorledes han glemmer den Nydelse, der ligger i en saadan opsigtvækkende Spægelse, men det maa tilgives paa Grund af Omstændighederne; Herregud, vi ere jo alle forfængelige. Vi længes efter at see, hvori S. K.'s næste Spægelse skal bestaae. Mulig vil han næste Gang ikke indskrænke sig til at hudflætte [piske] en Død, men selv slaae et Menneske ihjel. Dette synes consequent at maatte blive hans næste Spægelse.« Artiklen var underskrevet 'æsculap', gr. Asklepios, gud for lægekunsten; det fortælles, at da han engang vakte en død til live, blev han dræbt af Zeus med en tordenkile. – **Kjøbenhavnsposten**: hensyngende, nu konservativ avis, grundlagt i 1827, med en storhedstid i 1840'erne, hvor den havde været talerør for demokrati og socialisme. Avisen, der blev redigeret af J.P.M. Grüne, gik ind i 1856.

I trykt udgave: Bind 14 side 132 linje 30